

Zgodba o malem sužnju.

Prečastiti pater Klaus iz Družbe očetov Svetega Duha poroča Klaverjevi družbi o nekem krščencu, ki ga je odkupil neki dobrotnik, sledeče :

Trinajstletni Kadšaki je bil rojen v Ugogo v vzhodni Afriki. Njegovi rojaki Vagogo so pastirski narod. Pečajo se pa nekoliko tudi s poljedeljstvom. S svojimi sosedi Masaji, nekim drugim zamorskim plemenom, so vedno v vojnem stanju; a ne dajo se podjarmiti. Ker so Vagogo zelo izurjeni v boju s sulicami, se jih Masaji bojé napasti na odprtem polju; izkušajo jih torej zahrbtno iznenaditi. In pri nekem takem napadu je izgubil mali Kadšaki celo svojo rod-bino, sam pa je prišel v sužnost. Zdaj je moral pasti črede divjih Masajev. Če se je vračal na večer z njo domov in mu je manjkalo katere živali, ga je gospodar vselej strahovito kaznoval. Ubogi Kadšaki je bil zelo slabotne narave in nikakor ni mogel obvladati črede trmoglavih oslov, ki rajši prenočujejo na prostem. Zato mu jih je ob svetlih mesečnih nočeh redno nekaj zaostalo na pašniku. Raditega ga je gospodar, ki je bil ropar in morilec, vsakokrat neusmiljeno pretepel. Ker je bil mali Kadšaki vsled takega ravnjanja vedno bolehen, ga je gospodar nekoč prodal mimopotujočim Arabcem.

Novi gospodar je bil skoro belega obraza z dolgo sivo brado. Oborožen je bil z mečem in bičem in zato pač ni mogel vzbuditi v dečku zaupanja. Kadšaki je sklenil, da mu ob prvi priliki pobegne. Ko torej vidi v jutru drugega dne, kako sirovo ravná ta Arabec z ljudmi, in zapazi tudi verigo, v katero so uklepali uboge sužnje, se izmuzne iz množice, skrije v visoki travi in potem zbeži. In ni se ustavil prej, dokler ni imel karavane že daleč za seboj. Potem se potají v bližini reke med grmovjem in opazuje iz varnega zatišja svoje zasledovalce, ki pa kmalu izgubé sled za njim in se morajo vrniti brez plena. Proti večeru spleza Kadšaki na drevo, da se tako zavaruje pred divjimi zverinami. Od tu zapazi v daljavi ogenj. Zato sklene, da odide drugo jutro proti isti smeri. Na

svojo žalost najde ondi le zapuščeño taborišče. Skoro obžaluje, da je ubežal Arabcu. Kar zagleda ob' vznožju nekega drevesa sedeti bolno ženo, ki ga prosi za požirek vode. Pripoveduje mu, da je tisti Arabec tukaj prenočeval ter zjutraj zgodaj odrinil naprej. Njo pa,

Misijonar s svojimi zamorčki na potovanju.

ki onemogla vsled krutega ravnanja ni mogla dalje, so tu prepustili njeni usodi. Kadšaki prinese ženi v neki črepinji, ki jo je našel v taborišču, vode, pa poišče tudi sadežev za hrano sebi in bolnici ter naslednjo noč prebije na drevesu, pod katerim je počivala uboga žena. Nato se novega dne počasi po-

dasta na pot v taborišče Masajev, do katerih je žena poznala pot. Med potom srečata trumo Vandeborov, ki so iskali novih ugodnih prostorov za svoja bivališča. Ti ljudje so poseben rod med Masaji-zamorci; govore isti jezik in se žive od ropa in lova slonov in bivolov. Radevolje sprejmejo ženo in dečka ter ju odvedejo na oslih v svoje šotore, ki so bili blizu onega kraja, koder se je bil Kadšaki pred dvema dnevoma skrila.

Pri novih gospodarjih se dečku ni godilo ravno slabo. Iskal je v votlih drevesih in v skalnatih razpokah satovja in medu divjih čebel. Iz tega so pripravljale žene lovcem njih priljubljeno pijačo. Življenje njegovo je bilo v primeri s prejšnjim celó srečno. Res je tudi tu včasih primanjalo hrane, a drugič je bilo zopet divjačine in medu v obilici. Toda vsled neke bolezni, ki je pričela razsajati med čredami bivolov in jih ugonabljeti, so prišli Vandebori v veliko bedo. Lakota in pomanjkanje sta jih primorala, da so prodali vse otroke kot nerabne jedce. Tako je prišel naš mali znanec k nekemu možu v Arušo, ki je imel pa že toliko sužnjev, da ni vedel kam z njimi. Zato je prodal drugega za drugim misijonarjem ob Kilimandžaru. Končno je prišla vrsta tudi na našega Kadšaki in na nekega drugega, bolnega dečka. Na potu v misijon je prenočil pri nekem zamorcu, Mhogo po imenu. Ta je pa ponoči ubil njunega gospodarja ter ju drugo jutro sam privedel v misijon, da ju proda v svojo korist. Toda misijonar ni imel dovolj denarja za odkup obeh otrok. Vzel je torej le bolnega fantiča, za katerega je zamorec manj zahteval. Kadšaki kar ni mogel umeti, čemu je dobri oče dal prednost bolnemu dečku, ki je bil še vrhuvsega poln hudih ran. Zaželel si je torej bolezni, da bi odkupil beli mož tudi njega in da bi mogel tudi on bivati z otroki v misijonu, kjer jih je videl tako veselo igrati se. Njegov sklep je bil kmalu storjen. Kazal se je bolnega in ni jedel, ne pil, ter se le s trudom in opotekaje vlačil okrog. Mhogo, vsled tega vznemirjen, ga je spet hitro odvedel v misijon, in se zadovoljil z vsoto, ki mu jo je ponudil misijonar prej zanj. Kako

srečen je bil sedaj Kadšaki, da je smel ostati v misijonu! Deček je bil poštenega, odkritega značaja in rahločutnega srca tako, da se je precěj vsem priljubil. Učil se je pridno katekizma in poizkušal svojo spretnost tudi na harmoniju. Ko je pasel malo misijonsko čredo, je peval pri tem rad kako božično pesem; pri tem mu je zrló sanjavo oko po planjavi, koder je nekoč toliko pretrpel. Spominjal se je hvaležnega srca onega blažega dobrotnika, čigar milodar je omogočil misijonarju njegov odkup.

Ne bi li kateri ljubih čitateljev »Angelčkovih«, ako mu dopuščajo sredstva, tudi rad pomogel takemu ubogemu pogančku do enake dobrote ter mu z odkupnino ali z botrinskim darčkom preskrbel prostorčka v misijonu, kjer bi se ubogi zamorček pod skrbnim vodstvom misijonarjev ali misijonskih sester vzgojil v dobrega kristjana? S tem plemenitim činom bi ga obvaroval mnogih časnih nadlog, zlasti pa večne smrti. Kdor pa reši dušo svojega bližnjega, je svoji lastni zagotovil zveličanje. Vsota za odkup enega zamorčka iz sužnosti znaša povprečno 60 K, botrinski dar pa 25 K. Dobrotnik postane tako boter temu zamorčku in mu sme določiti tudi ime.

Uganke.

1. V vodi biva, riba ni; po zraku leta, ptica ni; pod zemljo r'je, krt ni? Kaj je to? Vodena kapija.
2. Drl se je, da so ga vsi ljudje na svetu slišali. Kdo je bil to? Osel na Noetovi barki.
3. Kje se pečenke le na eni strani pečejo? Kjer na drugi strani hiš ni.
4. Na kateri gori je največ križev? Na klopotcu.
5. Kje ima berač življenje? V malhi.
6. Kdaj je nos pod nogami. Kadar muha nanj sede.